

mondtam ne tolja vissza az ágyat

ki kell söpörni a sok port

de mire visszaértem a partvissal

egy asztal állt ott

lehullott csavarok

vasalkatrészek halmaza mögötte

szét kell válogatni

nem mehet minden a szemétkbe

apu csak nézte

mint matatok a partvist félre téve

nem tudom miért kezdtünk veszekedni

vagyis én emeltem meg a hangom

pedig halk szavúságát örökölttem

mi a francot akar ezzel az egésszel

már nem a szobában

egy betonpadlós műhelyben álltunk

a partvis árulkodott hogy nem odavaló

apu annyit válaszolt

a problémáidat csak te oldhatod meg

és eltűnt akárha sose lett volna

én meg kerestem az ágyat

rendet akartam rakni

helyet csinálni a fehér csillagos kék pongyoládnak

de ahogy bejöttél már nem volt rajtad az arcod

kérdeztelek *láttad-e kimenni aput*

hallottad-e hogy kiabáltam

megsimogattál

sötétben máshogy terjednek a hangok

feküdj le mellém

nincsen visszaút